

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.II.10.212/2017/4.

A tanács tagjai: Dr. Tálné dr. Molnár Erika a tanács elnöke
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró
Dr. Stark Marianna bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Rab Ferenc Ügyvédi Iroda
ügyintéző: Dr. Rab Ferenc ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: Kormánytisztviselői Döntőbizottság határozatának
felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Debreceni Törvényszék 2.Mf.21.505/2016/3.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.718/2015/13.

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Törvényszék 2.Mf.21.505/216/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A Kúria megállapítja, hogy a 235.200 (kettőszázharmincötezer-kettőszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

- [1] A felperes 2011. december 19-étől állt kormánytisztviselői jogviszonyban az alperesnél, 2014. április 1-től 2015. augusztus 1-jéig a ... Járási Hivatal Kormányablak Osztályán kormányablak ügyintéző munkakörben dolgozott.

- [2] A felperest 2008. szeptember 8-án rosszindulatú gyomor daganattal műtötték, ezen betegségéből eredő egészségi állapotáról azonban kormánytisztviselői kinevezését megelőzően tájékoztatta az alperest. A felperes jogviszonyának fennállása alatt több alkalommal volt beteg, 2014. február 3-ától folyamatos táppénzes állományban volt. A felperesnél 2014. március hónapban a jobb kéz hüvelykujjának ízületi elváltozását állapították meg, a műtétet követő kontroll vizsgálatokon azonban tökéletes sebgyógyulást, közel teljes funkció javulást rögzítettek.
- [3] A felperest 2013. február 20-ai és 2014. május 5-én elvégzett időszakos munkaköri alkalmassági vizsgálatok alkalmával az egyéb, magasan képzett ügyintézői munkakör ellátására korlátozások nélkül alkalmasnak minősítették.
- [4] A felperes 2014. május 27-én megváltozott munkaképességű személyek ellátása iránt kérelmet terjesztett elő. Az ellátás megállapítását elutasító közigazgatási határozatok felülvizsgálata iránt a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt indított 2.M.899/2014. számú peres eljárásban a kirendelt igazságügyi orvosszakértő a 2015. április 23-án végzett vizsgálat alapján a felperes össz-szervezeti egészségkárosodása mértékét 35 %-ban (gyomorműtét utáni állapot 20 %, légzőszervi károsodás 5 %, vérszegénység 5 %, szív- és érrendszeri károsodás 5 %, továbbá a pszichiátriai károsodás 5 %) állapította meg.
- [5] A felperes hosszabb időtartamú táppénzes állományára tekintettel a munkáltatói jogkör gyakorlója - figyelemmel a 33/1998.(VI.24.) NM rendelet előírására - a felperes soron kívüli munkaköri alkalmassági vizsgálatát rendelte el. Dr. ... foglalkozás-egészségügyi orvos a 2015. május 14-én elvégzett soron kívüli munkaköri alkalmassági vizsgálat során - az elvégzett fizikális vizsgálatok alapján, figyelembe véve a felperes pszichés labilitását - a felperest az, „elsőfokú soron kívüli munkaköri orvosi alkalmassági véleményében” a 2910 (D) kódszámú, egyéb magasan képzett ügyintézői (szellemi, 4 órát meghaladó számítógépes) munkakör ellátására alkalmatlannak minősítette.
- [6] A felperes egészségügyi törzslapja a 2015. május 14-ei bejegyzésénél rögzítette, hogy felperes státusza fizikálisan negatív, látása 1/1, színlátása megfelelő, a kéz szorító ereje megfelelő, tér- és mélységlátás megfelelő, irányhallás mko. megfelelő, neurológiailag negatív, pszichésen kompenzált. Ugyanakkor „a kivonat a munkavállaló egészségügyi törzslapjáról” elnevezésű dokumentum 2015. május 14-i időpontban kézzel írt feljegyzésként azt tartalmazta, hogy „rossz pszichés állapot, 8 órás munkaviszonyban alkalmatlan”.
- [7] A peres felek a másodfokú munkaköri alkalmassági vizsgálat elvégzését nem kezdeményezték.
- [8] Az alperes a 2015. május 28-án kelt levelében arról tájékoztatta a felperest, hogy 2015. május 14-én elvégzett soron kívüli foglalkozás-egészségügyi vizsgálat elsőfokú munkaköri alkalmassági véleménye alapján egészségi állapota számítógép előtti feladatok

ellátását nem teszi lehetővé, ezért egészségügyi állapota miatt alkalmatlan a járási kormányablak osztály kormányablak ügyintézői feladatainak ellátására. A tájékoztatás azt is tartalmazza, hogy az alperesnél a felperes képzettségének, besorolásának, egészségi állapotának megfelelő felajánlható üres álláshely nem áll rendelkezésre.

- [9] Az alperes a 2015. június 1-jén kelt és a felperes által ugyanezen a napon kézhez vett határozatával a felperes kormányzati szolgálati jogviszonyát a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) 63. § (2) bekezdés c) pontja alapján, a 2015. június 2-án kezdődő két hónap felmentési idő figyelembevételével 2015. augusztus 1. napjával egészségügyi alkalmatlanság címén felmentéssel megszüntette. A felmentés indokolása szerint a felperes egészségi állapota 2014 évben megromlott, folyamatos táppénzes állományba került, amely 2015. április 30-ával fejeződött be. A 2015. május 14-én kelt munkaköri orvosi alkalmassági vélemény alapján a felperes kormánytisztviselő munkaköre ellátására nem alkalmas, amelyet az erre vonatkozó orvosi iratok is alátámasztanak. A foglalkozás-egészségügy orvos szakmai álláspontja szerint a felperes egészségi állapotában javulás nem várható, ami munkavégzését nem teszi lehetővé. A felmentés indokolásában a munkáltató utalt arra is, hogy az alperes szervezetében a felperes képzettségének és egészségi állapotának megfelelő felajánlható munkakör nincs.
- [10] A felperes a munkáltatói intézkedéssel szemben közszolgálati panaszt nyújtott be, amelyet a Kormánytisztviselői Döntőbizottság a 2015. július 31-én kelt ... iktatószámú határozatával elutasított.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [11] A felperes a keresetében a Kormánytisztviselői Döntőbizottság határozatának hatályon kívül helyezését és azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a Kttv. 193. § (5) bekezdése alapján 24 havi illetményének megfelelő összegű 4.704.000 forint átalánykártérítés megfizetésére. Másodlagosan a Kttv. 193. § (4) bekezdésére alapítottan 12 havi illetményének megfelelő kártérítést igényelt. Álláspontja szerint az alperes a felmentésére vonatkozó döntését a foglalkozás-egészségügyi orvos megalapozatlan szakmai állásfoglalása alapján hozta meg, ugyanis az orvosi vélemény a számítógép előtti munkavégzését korlátozó, illetve kizáró tényezőket nem nevezett meg. A munkáltató a felmentését részben daganatos megbetegedésével indokolta, amelyről már jogviszonya keletkezésekor is tudott. További érvelése szerint a 2015. május 14-ei soron kívüli munkaköri alkalmassági vizsgálata nem volt indokolt, annak célja jogviszonyának megszüntetése volt.
- [12] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes soron kívüli munkaköri alkalmassági vizsgálatát az egy évet meghaladó táppénzes állománya indokolta. Az egészségügyi alkalmatlanság megállapítása orvosi szakkérdés, amelynek megítélése a foglalkozás-egészségügyi alapszolgáltatást

nyújtó orvos feladata. Miután a vizsgálatot végző orvos valamennyi körülmény mérlegelését követően azt állapította meg, hogy a felperes egészségi állapota számítógép használatához kötött munkakörben történő foglalkoztatását nem teszi lehetővé, ezért felmentése jogszerű volt. Az alperes arra is hivatkozott, hogy a felperes a munkaköri alkalmasság másodfokú orvosi elbírálását annak ellenére nem kezdeményezte, hogy a jogszabály erre lehetőséget biztosított.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

- [13] A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 6.M.718/2015/13. számú ítéletével a Kormánytisztviselői Döntőbizottság 2015. július 31-én kelt iktatószámú határozatát megváltoztatta és kötelezte az alperest 2.352.000 forint átalánykártérítés, valamint 149.350 forint perköltség megfizetésére. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában a munkaköri (szakmai) alkalmasság orvosi vizsgálatáról és véleményezéséről szóló 12/1972.(VII.11.) EüM rendelet (a továbbiak: EüM rendelet), valamint a munkaköri, szakmai, illetve személyi higiénés alkalmasság orvosi vizsgálatáról és véleményezéséről szóló 33/1998.(VI.24.) NM rendelet (a továbbiakban: NM rendelet) idézett rendelkezései alapján megállapította, hogy a munkaköri alkalmassági vizsgálat alapján a foglalkozás-egészségügyi orvos az adott munkakörre, tevékenységre „alkalmas”, „ideiglenesen nem alkalmas”, vagy „nem alkalmas” véleményt adhat. Ezen orvosi vélemény a munkaügyi perben vitatható és amennyiben a munkáltató az alkalmasságról szóló vélemény alapján a jogviszonyt egészségügyi alkalmatlanság miatt megszünteti, neki kell bizonyítania, hogy a munkavállaló az adott munkakör betöltésére ténylegesen alkalmatlan. Ebből következően a perben a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az alperes volt köteles bizonyítani a felperes magasan képzett ügyintézői munkakör betöltésére történő alkalmatlanságát.
- [14] Az elsőfokú bíróság a felperes munkaköri alkalmassága vizsgálatára dr. ... foglalkozási rehabilitációs szakértő foglalkozás-egészségügyi szakorvost rendelte ki. A szakértő a szakvéleményében rögzítette a felperes diagnosztizált betegségeit, figyelemmel volt a 2015. május 14-i soron kívüli alkalmassági vizsgálat alkalmával dokumentált egészségügyi állapotára, a felperes egészségügyi törzslapján szereplő bejegyzésekre. Dr. ... véleménye szerint a foglalkozás-egészségügyi orvos az alkalmatlan minősítést a felperes daganatos alapbetegségére, rossz pszichés állapotára tekintettel véleményezte, ugyanakkor az alkalmatlanságot pontosan alátámasztó eltérések, státuszok a foglalkozás-egészségügyi dokumentációban nem kerültek rögzítésre. A felperes által bemutatott újabb orvosi leletek alapján daganatos betegségére vonatkozóan új egészségtromlás, károsodás nem alakult ki, a jobb kéz első ujján elvégzett műtétet követően pedig a billentyűzet használatát akadályozó elváltozás nem maradt vissza. A felperes szemészeti állapotára vonatkozó leletekből szintén nem lehetett a felperes

alkalmatlanságára vonatkozó következtetést levonni. A szakértői vélemény rámutatott arra, hogy ezen betegségek az alkalmatlan minősítést megalapozó körülményként nem vehetők figyelembe, míg orvosszakértői szempontból a dr. ... foglalkozás-egészségügyi orvos által rögzített „rossz pszichés állapotot” az egészségügyi törzslapon rögzített „pszichésen kompenzált állapottal” szemben nem lehetett értelmezni. A szakértő a felperest a 2015. május 14-i orvosilag dokumentált állapota alapján - a 2015. április 3-i pszichiátriai ambuláns kezelő lap ismeretében - munkakörének ellátására nem találta alkalmatlannak.

- [15] A közigazgatási és munkaügyi bíróság álláspontja szerint a perben kirendelt aggálytalan szakértői vélemény alapján megállapítható volt, hogy a felperes 2015. május 14-én a munkáltató által jogszerűen elrendelt soron kívüli munkaköri alkalmassági vizsgálatokor az egyéb, magasan képzett ügyintézői munkakörének ellátására nem volt egészségileg alkalmatlan, az alperes a felmentés indokát nem bizonyította, ezért az jogellenes volt. A jogellenes felmentésre tekintettel az elsőfokú bíróság az alperest a Kttv. 193. § (5) bekezdése alapján 12 havi távolléti díj összegének megfelelő átalánykártérítés megfizetésére kötelezte.
- [16] Az alperes fellebbezése alapján eljáró Debreceni Törvényszék a 2.Mf.21.505/2016/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét annak helyes indokai alapján helybenhagyta. Ítéletének indokolásában az alperes fellebbezésére tekintettel hangsúlyozta, hogy a foglalkozás-egészségügyi orvos a felperes pszichés állapota vonatkozásában egymásnak ellentmondó megállapításokat tett. A betegkartonon pszichésen kompenzált állapotot tüntetett fel, majd a felperes alkalmatlanságát rossz pszichés állapotára alapozta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az orvosi kartonon feltüntetett adatokból kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a felperes egészségügyi alkalmatlanságának megállapítását mi eredményezte, továbbá az sem, hogy a felperes milyen okból nem volt alkalmas a számítógép előtti munkavégzésre. A törvényszék egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy a felperes egészségügyi alkalmatlansága kérdésében dr.... tanúvallomásában egymásnak ellentmondó nyilatkozatokat tett és előadása ellentétes volt az általa betegkartonra felvezetett megállapításokkal is. Az aggálytalan orvosszakértői vélemény megállapította, hogy a felperes a soron kívüli alkalmassági vizsgálat időpontjában nem volt alkalmatlan a munkaköre betöltésére.
- [17] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a perben nem állt rendelkezésre bizonyíték, amely kétséget kizáró módon igazolná a felperes tájékoztatását arról, hogy az elsőfokú munkaköri alkalmassági vélemény ellen jogorvoslattal élhet, ennek igazolására önmagában dr. ... tanúvallomása nem volt alkalmas. A törvényszék az elsőfokú bíróságtól eltérően nem értékelte az alperes terhére, hogy az elsőfokú munkaköri alkalmassági véleménnyel szemben

jogorvoslattal nem élt, ugyanakkor egyetértett avval, hogy a perben a felmentési ok valóságát és okszerűségét a jogorvoslattól függetlenül neki kellett bizonyítania. Miután az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján megállapítható volt, hogy a munkaköri alkalmassági vélemény nem volt megalapozott, ezért a felmentés időpontját vizsgálva nincs olyan orvosi vélemény, amelyből megállapítható lenne, hogy a felperes a munkaköre ellátására alkalmatlan volt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [18] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedő hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Az alperes elsődlegesen azt panaszolta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét részben egy hatálytalan jogszabályra alapította, mivel a munkaköri (szakmai) alkalmasság orvosi vizsgálatáról és véleményezéséről szóló 12/1972.(VII.11.) EüM rendelet 1981. március 31-étől hatályát veszttette. A felperes munkaköri alkalmassági vizsgálatára kizárólag a munkaköri szakmai, illetve személyi higiénés alkalmasság orvosi vizsgálatáról és véleményezéséről szóló 33/1998.(VI.24.) NM rendelet (a továbbiakban NM rendelet) alapján kerülhetett sor.
- [19] Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben az NM rendelet 13. § (5) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az elsőfokú orvosi vélemény csak az alkalmatlanságot rögzíthette, annak orvosi indokai a munkáltatóval csak a vizsgált személy írásbeli hozzájárulásával közölhetők. Minderre figyelemmel az elsőfokú bíróság jogszabálysértően jutott arra a következtetésre, hogy az orvosi alkalmassági véleménynek az alkalmatlanság indokát is tartalmaznia kellett volna.
- [20] Az alperes álláspontja szerint a jogviszony felmentéssel történő megszüntetésekor az egészségügyi alkalmatlanság tényét a munkáltató kizárólag a foglalkozás-egészségügyi orvos szakvéleményére alapozhatja. Olyan munkáltatói intézkedést nem hozhat, amely a foglalkozás-egészségügyi orvos véleményével ellentétes, mivel az NM rendelet 16. §-a alapján az a munkavállaló, aki az alkalmassági vizsgálaton nem alkalmas minősítést kapott, az adott munkakörben nem foglalkoztatható. Az NM rendelet 12. § (5) bekezdése alapján arra sem volt lehetősége, hogy a jogorvoslati jog kimerítését követően mentse fel a felperest, mivel a másodfokú egészségügyi szerv döntéséig az elsőfokú egészségügyi szerv véleménye szerint kell eljárni. Életszerűtlen és az NM rendelettel ellentétes az a helyzet, hogy a munkáltatónak egy egészségügyileg alkalmatlan személyt kell továbbfoglalkoztatnia addig, amíg a másodfokú egészségügyi szerv döntést hoz. A perbeli esetben azonban jogorvoslati eljárásra sem került sor, ezért az alperes az orvosi szakvélemény és az NM rendelet alapján helyesen járt el, amikor a felperes jogviszonyát egészségügyi alkalmatlanság címén megszüntette.

- [21] Az alperes hangsúlyozta, hogy dr. ... foglalkozás-egészségügyi orvos elsőfokú soron kívüli munkaköri alkalmassági véleményének megismerését követően írásban tájékoztatást kért arról, hogy a felperes egészségi állapota milyen tevékenység ellátását nem teszi lehetővé, illetve számítógép használatához kötött munkakörben foglalkoztatható-e. A foglalkozás-egészségügyi orvos szakmai álláspontja szerint azonban a felperes egészségi állapota napi négy órát meg nem haladó számítógép előtti munkát tett lehetővé, ezért a bírói gyakorlattal megegyezően járt el, amikor a felperes felmentését a foglalkozás-egészségügyi orvos véleményére alapozta. A felmentés során a jogait rendeltetésszerűen gyakorolta, a felmentési okirat világosan és aggálymentesen meghatározta azokat az okokat, amelyek a felperes jogviszonyának megszüntetéséhez vezettek.
- [22] Az alperes érvelése szerint a törvényszék ítéletében megállapítottakkal szemben a foglalkozás-egészségügyi orvos a tárgyaláson történő meghallgatásakor a felperes egészségi állapotára vonatkozóan az orvosi kartonok és iratok tartalmát megfelelően értékelte és részletes indokát adta annak, hogy a véleménye elkészítésénél mely szempontokat milyen súllyal vett figyelembe. Dr. ... tanúvallomása alapján megállapítható volt, hogy szakvéleménye a ténylegesen elvégzett orvosi vizsgálaton, valós tényeken és megállapításokon alapult.
- [23] Az alperes azt is panaszolta, hogy a felperes a felmentést megelőző időszakban különböző orvosi vizsgálatokon vett részt, ahol attól függően mutatott be orvosi iratokat, hogy az adott eljárás során a munkavégzésre alkalmas vagy alkalmatlan megállapítás szolgált az érdekét. A foglalkozás-egészségügyi orvosi vizsgálat időpontjában a felperes rehabilitációs ellátás iránti kérelmének elbírálására irányuló eljárás még folyamatban volt. A vizsgálaton a felperes az alkalmatlansága megállapítását szolgáló dokumentumokat mutatott be, amelyet alátámaszt, hogy a dr.... igazságügyi orvosszakértő által végzett vizsgálaton tett nyilatkozata szerint egészségügyi állapota a munkavégzést lehetetlenné tette.
- [24] Az alperes azt is panaszolta, hogy az elsőfokú bíróság az újabb orvosszakértő kirendelése és a a felperes háziorvosának meghallgatására tett bizonyítási indítványait indokolás nélkül elutasította. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. § (2) bekezdésébe ütközően nem megfelelően értékelte és ez alapján az ítélet nem megalapozott következtetéseken alapul.
- [25] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok a perben kirendelt orvosszakértő aggálytalan szakvéleménye alapján helytállóan állapították meg dr. ... foglalkozás-egészségügyi orvos soron kívüli munkaköri orvosi alkalmassági véleményének megalapozatlanságát.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [26] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [27] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul hivatkozott a Pp. 206.§ (1) bekezdésének megsértésére. A bíróság a bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékok bizonyító erejét a maguk összességében értékeli és a per összes releváns körülményére figyelemmel - meggyőződése szerint - bírálja el. Ennek során mérlegeli, hogy az egyes bizonyítékok közötti ellentétet miként oldja fel a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglalt bizonyítékok szabad mérlegelésének elve alapján. E mérlegelés legfőbb korlátja a bíróság indokolási kötelezettsége (Pp. 221.§ (1) bekezdés). Az ítélet indokolásából ugyanis világosan ki kell tűnnie, hogy a bizonyítékok mérlegelése során melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak tekintett. A felülvizsgálati eljárás során a bizonyítékok felülmérlegelésére, újabb egybevetésére nincs jogi lehetőség, a Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során a bíróság nyilvánvalóan téves, vagy okszerűtlen következtetésre jutott-e (BH2012.173.). A perbeli esetben ez nem volt megállapítható.
- [28] A közigazgatási és munkaügyi bíróság az ítélete indokolásában helytállón állapította meg, hogy a foglalkozás-egészségügyi alkalmasságról szóló vélemény nem közigazgatási határozat, hanem szakvélemény. Ebből következően az ennek alapján tett intézkedés a Pp. 349.§ (1) bekezdése szerint munkaügyi perben vitatható (1/2014. Közigazgatási-Polgári Jogegységi Határozat).
- [29] A kormányzati szolgálati jogviszonyt felmentéssel meg kell szüntetni, ha a kormánytisztviselő egészségügyi okból feladatai ellátására alkalmatlan. A felmentést a munkáltató köteles megindokolni, az indokolásból a felmentés okának világosan ki kell tűnnie és a munkáltatónak kell bizonyítania, hogy a felmentés indoka valós és okszerű (Kttv. 63.§ (2) bekezdés c) pont és (3) bekezdés).
- [30] Megállapítható, hogy az alperes által kifogásolt, az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában felhívott 12/1972. (VII.11.) EüM rendelet hatálytalansága az ügy érdemét nem érintette.
- [31] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében helytállón hivatkozott arra, hogy az NM. rendelet 3.§ (4) bekezdés d) és e) pontjára figyelemmel az adott munkakörben való foglalkoztatás megállapítására a foglalkozás-egészségügyi orvos véleménye az irányadó, akinek álláspontjához a munkáltató kötve van. Ugyanakkor következetes az ítélkezési gyakorlat abban, hogy amennyiben a munkáltató intézkedését más által adott nyilatkozatra vagy véleményre alapítja - különösen, ha a megbízása alapján, a munkáltató érdekkörében eljáró foglalkozás-egészségügyi orvos (üzemorvos) járt el - ezért helytállni tartozik, ha a vélemény utólag megdől.
- [32] Az elsőfokú eljárás során kirendelt foglalkozás-egészségügyi szakértő véleménye aggálytalanul bizonyította, hogy az elsőfokú szakmai alkalmassági vizsgálat időpontjában a felperest a fennálló betegségei nem akadályozták az általa betöltött munkakör

ellátásában. A foglalkozás-egészségügyi orvos előtt ismert volt a felperes gyomor műtét utáni állapota, az elvégzett fizikális vizsgálat pedig negatív eredménnyel zárult. Az orvosi dokumentáció szabályos EKG görbét, negatív szemészeti vizsgálati eredményt rögzített és pszichésen kompenzált állapotot írt le. Az egészségügyi törzslapon kézzel rögzített „rossz pszichés állapot” a szakértő véleménye szerint nem volt értelmezhető, a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti eljárásban kirendelt dr. ... igazságügyi orvosszakértő szakvéleménye pedig - amely a felperes 2014. április 23-i vizsgálatán alapult - a felperes pszichés megbetegedését szintén csekély mértékűre, 5%-ra értékelte. Ezzel pedig nem állapítható meg, hogy az alperes bizonyította a felperes munkakörre való egészségügyi alkalmatlanságát.

- [33] Mindebből következően az eljáró bíróságok a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképp jogszabálysértés nélkül állapították meg, hogy a foglalkozás-egészségügyi orvos megalapozatlan véleményére alapított felmentés jogellenes volt, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [34] Az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.
- [35] A felülvizsgálati eljárás illetékét az alperes személyes illetékmentességére tekintettel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés f) pontja, valamint 14. §-a alapján az állam viseli.
- [36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2017. október 30.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírósági ügyintéző